NORAKSTS

Civillieta Nr. C30731410

Lietvedības Nr. C0421-14/13

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 14.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Valsts amatpersona

ar tiesas sēdes sekretārēm V.Uzvārds

2014.gada 30.aprīlī, Rīgā, Abrenes ielā 3

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu, un

k o n s t a t ē j a :

2010.gada 29.novembrī prasītāja /pers. A/ ir cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par zaudējumu piedziņu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša Valsts amatpersona 2010.gada 06.decembra lēmumu /pers. A/ prasības pieteikums tika atstāts bez virzības, nosakot prasītājai termiņu līdz 2011.gada 04.janvārim lēmumā norādīto trūkumu novēršanai.

2010.gada 16.decembrī lēmumā minētie trūkumi ir novērsti.

Lēmums par prasības pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu tika pieņemts 2010.gada 17.decembrī.

Prasības pieteikumā ir norādīts, ka prasītājai pieder 2/15 domājamās daļas no nekustamā īpašuma - zemes gabala 1277 kv.m. platībā, un uz tā esošās 5-stāvu dzīvojamās ēkas, ar kadastra numuru /numurs A/, kas atrodas /adrese/, reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/(turpmāk tekstā "Nekustamais īpašums").

Saskaņā ar 1996.gada 16.decembrī noslēgto lietošanas kārtības līgumu prasītājas lietošanā patreiz ir nodoti dzīvokļi Nr.8 un Nr. 12.

Atbildētājai pieder 1/3 domājamā daļa no Nekustamā īpašuma un viņas lietošanā saskaņā ar 1996.gada 16.decembrī noslēgto lietošanas kārtības līgumu patreiz lietošanā ir dzīvokļi Nr.2, 5, 6, 11, 14 un 15.

2009.gada 18.decembra rītā prasītāja konstatēja, ka ar ūdeni applūduši prasītājai piederošā dzīvokļa Nr.8 trīs telpu griesti un sienas. Par appludinājuma faktu 2009.gada 18.decembrī tika sastādīts akts. Parakstot aktu, atbildētāja apstiprināja faktu, ka noplūde ir radusies 11.dzīvokļa īrnieku vainas pēc.

Tā kā Nekustamā īpašuma kopīpašnieks /pers. C/, kuram pieder 1/5 domājamā daļa no nekustamā īpašuma, ir noslēdzis ar AAS "BALTA" apdrošināšanas līgumu (polises Nr.45783251) par Nekustamā īpašuma apdrošināšanu, 2009.gada 21.decembrī /pers. C/ vērsās ar apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu pie AAS "BALTA" par 2009.gada 18.decembrī saliešanas rezultātā dzīvoklim Nr.8, kas atrodas Nekustamā īpašumā, radītajiem bojājumiem.

2010.gada 13.janvārī AAS "BALTA" paziņoja, ka aprēķinātais zaudējums ir 209,90, LVL apmērā, bet šis zaudējums nepārsniedz apdrošināšanas līgumā norādīto pašriska summu 250,- LVL apmērā, tāpēc AAS "BALTA" pieņēma lēmumu par atteikšanos izmaksāt prasītājai apdrošināšanas atlīdzību.

2010.gada 22.oktobrī prasītāja vērsās pie atbildētājas ar brīdinājumu par zaudējumu 209,90,- LVL apmērā atlīdzināšanu.

Savā 2010.gada 15.novembra atbildes vēstulē atbildētāja norādīja, ka, tā kā iespējamos bojājumus radījušas trešās personas, dzīvokļa Nr.11 īrnieki, prasītājas 2010.gada 22.oktobra pretenziju viņa uzskata par pretlikumīgu un nepamatotu.

Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 10.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks ir tiesīgs dzīvokļa īpašumu nodot lietošanā citai personai, noslēdzot attiecīgu līgumu. Savukārt šī likuma 15.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai, ja tāda ir nodibināta, un nekustamā īpašuma bojāšanu, atbild civiltiesiskajā, sabiedrības statūtos vai savstarpējā līgumā noteiktajā kārtībā.

Atbildētājas norādi uz to, ka prasītājai nav tiesību vērsties par zaudējumu piedziņu pret atbildētāju, bet gan ir jāvēršas pret tām personām, kas ir vainīgas, respektīvi, pret dzīvokļa Nr.11 īrniekiem, prasītāja uzskata par nepamatotu, jo saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 15.pantu atbildētājai pašai kā dzīvokļa Nr. 11 īpašniecei ir jāatbild par zaudējumiem. Šos zaudējumus atbildētājai ir tiesības regresa prasībā piedzīt no dzīvokļa Nr.11 īrniekiem, ja tas ir pielīgts starp viņiem noslēgtajā īres līgumā.

Tā kā dzīvoklis Nr.11 pieder atbildētājai, prasītāja uzskata, ka viņai jāuzņemas atbildība un viņai ir pienākums atlīdzināt prasītājai šos zaudējumus.

Atbildētāja nevēlas uzņemties atbildību par radītajiem zaudējumiem, līdz ar to prasītājai ir pamats vērsties tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu.

Vadoties no iepriekš minētā un pamatojoties uz Civillikuma 1., 1635., 1770., 1779.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas zaudējumus 209,90 LVL apmērā.

2011.gada 24.janvārī tiesā tika saņemts atbildētājas 2011.gada 18.janvāra paskaidrojums, kurā atbildētāja norāda, ka pilnībā noraida prasītājas prasību par atbildētājas vainas atzīšanu prasītājas dzīvokļa griestu nopludināšanā un LVL 209,90 piedzīšanu no atbildētājas par labu prasītājai.

Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 10.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks ir tiesīgs dzīvokļa īpašumu nodot lietošanā citai personai, noslēdzot attiecīgu līgumu. 2009.gada 6.martā tika noslēgts īres līgums Nr.11-2 ar /pers. D/ par dzīvokļa Nr. 11, /adrese/ īri. Ar šo līgumu augšminētā dzīvokļa lietošanas tiesības tika nodotas /pers. D/. 2009.gada 18.decembrī ierodoties dzīvoklī Nr. 11, tika konstatēts, ka no īmieces veļasmašīnas plūst ūdens, kam par iemeslu bija bojāts veļasmašīnas ūdens pievads. Šī ūdens noplūde bija par iemeslu griestu notecējumam dzīvoklī Nr. 8, tika sastādīts dzīvokļa Nr. 11 apsekošanas akts un novērsts noplūdes iemesls.

Zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad pastāv tāds priekšnoteikums jeb atlīdzības pamats - tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība vai bezdarbība. Atbildētāja norāda, ka nav konstatējama viņas darbība vai bezdarbība zaudējumu nodarīšanā CL 1779. panta izpratnē, jo par īmnieku veļasmašīnas uzturēšanu kartībā atbild īmnieks. Atbildētāja uzskata, ka nepamatoti ir atzīta par atbildētāju šajā lietā. Atbildētāja norāda, ka prasītājas rīcība, pieprasot zaudējumu atlīdzību, liecina par vēlmi netaisni iedzīvoties uz viņas rēķina, bet šāda rīcība ir pretrunā ar CL 2391.pantu. Turklāt prasītāja nav pierādījusi zaudējumu apmēru.

Saskaņā ar CL 2358., 2359.pantu, ja zaudējums radies izlejot kaut ko uz vietu, pa kuru ļaudis staigā vai kur tie mēdz atrasties, tad zaudējumu cietējs var prasīt zaudējumu atlīdzību nevis no ēkas īpašnieka, bet no tā, kas tajā dzīvo vai kā rokās aiz kaut kāda iemesla atradusies šī ēka vai tā viņas daļa, no kuras kaut kas izliets. Dzīvokļa īpašnieks nav atbildīgs par īmnieku prettiesiskām vai nolaidīgām darbībām, kā rezultātā trešajām personām ir radušies zaudējumi.

Atbildētāja norāda, ka viņai nav bijušas nekādas iespējas ietekmēt negadījuma rašanās iemeslus, līdz ar to lūdz noraidīt /pers. A/ prasību pilnībā.

2013.gada 05.septembrī tiesā tika saņemti prasītājas prasības pieteikuma precizējumi, kuros norādīts, ka tā kā AS "BALTA" 2009.gadā aprēķinātā zaudējumu summa Ls 209,90 neatbilda reālām remonta izmaksām, prasītāja pasūtīja tāmi SIA "A Grupa", kur remonta izdevumu summa ir Ls 800,58. Precizējot prasību, prasītāja vēlas samazināt tāmē minēto summu.

Prasītāja norāda, ka uz patreizējo brīdi ir veikts remonts tikai vannasistabā par Ls 285,41, kas sastāv no darba algas meistaram, un nodokļu samaksas, kurus prasītājai bija jāsamaksā, saskaņā ar 2012.gada 16.novembra Darba līgumu.

Priekšā stāvošie izdevumi vēl par meitas istabas remontu un virtuves remontu - Ls 230.00.

Rēķina apmaksa par tāmes sastādīšanu SIA "A Grupa" - Ls 75.00.

Ls 285.41 + Ls 230.00 + Ls 75.00 = Ls 590,41.

Vadoties no iepriekš minētā un pamatojoties uz Civillikuma 1635., 1770., 1779.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas zaudējumus Ls 590,41 apmērā.

2014.gada 14.aprīlī tiesā tika saņemts atbildētājas 2014.gada 14.aprīļa papildinājums paskaidrojumam, kurā norādīts, ka atbildētāja mutiski bija griezusies vairākas reizes pie prasītājas par mierizlīguma noslēgšanu un viņas prasības pieteikumā prasīto un a/s „Balta" speciālistu aprēķināto zaudējumu LVL 209.90 apmērā segšanu. Prasītāja atsakās no izlīguma slēgšanas, pamatojumā minot jau citus aprēķinus, kas vairāk, kā trīs reizes pārsniedz a/s „Balta" speciālistu noteikto summu.

Pastāvot lielai atšķirībai starp abiem prasītājas piestādītajiem skaitļiem, nav pamata apšaubīt a/s „Balta" speciālistu aprēķināto zaudējumu apmēru, kurš ir atbilstošs ūdens noplūdes rezultātā radītajiem bojājumiem un pamatots ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā minēto kompensācijas principu, no kura izriet, ka apdrošināšanas atlīdzība nedrīkst pārsniegt apdrošināšanas gadījumā radušos zaudējumu apmēru.

Ņemot vērā augstākminētos apstākļus, atbildētāja vērsās pie sertificēta būvinženiera ar lūgumu izskatīt prasītājas iesniegto SIA "A Grupa" tehniskās apsekošanas atzinumu tāmes aprēķina pamatojuma pareizību. Slēdzienā pārskatītā tāme telpu remontam ar visiem nodokļiem, atkarībā vai vannasistabā veic visu sienu remontu vai tikai nolietās daļas ir LVL 346,19 vai LVL 290,91. Līdz ar to SIA "A Grupa" tāme nepamatoti ir palielināta vairāk kā 2,3 reizes, pie tam neņemot vērā, ka dzīvoklis nav ilgstoši remontēts. Apsekošanas materiālā arī nav uzrādīts, kad veikts dzīvokļa remonts, un pie apsekošanas akta pievienotās fotogrāfijas rada šaubas, vai tās fotografētas apsekošanas laikā, jo pēc trim gadiem, kad tika veikta apsekošana, salējumi dzīvoklī izskatītos savādāk.

Sertificēta būvinženiera /pers. E/ pārskatītā tāme, neņemot vērā dzīvokļa nolietojumu, apstiprina a/s „Balta" speciālistu zaudējumu aprēķinu, kur ir ņemts vērā dzīvokļa nolietojuma līmenis, aprēķinot zaudējumu apmēru LVL 209.90, kas tika aprēķināts tūlīt pēc negadījuma un līdz ar to ir grūti apstrīdams.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve /pers. F/ prasību uzturēja daļēji, pamatojoties uz prasības pieteikumā un tā papildinājumos izklāstītajiem apstākļiem. Prasītājas pārstāve lūdza tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai nodarītos zaudējumus 426,87 *euro* (Ls 300,00) apmērā, kā arī prasītājas nomaksātos tiesas izdevumus proporcionāli uzturētajam prasījumam.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. B/ prasību atzina tādā apmērā, kādā tā tika uzturēta tiesas sēdē, paskaidrojot, ka apzinās savu pienākumu atlīdzināt prasītājai nodarītos zaudējumus tādā apmērā, kādā tiek lūgts tiesas sēdē.

Tiesa, noklausījusies prasītājas pilnvarotās pārstāves un atbildētājas paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus, novērtējusi tiesas rīcībā esošos rakstveida pierādījumus, nāk pie slēdziena, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji, - tādā apmērā, kādā tā tika uzturēta tiesas sēdē:

Tiesas sēdē tika noskaidrots, ka prasība tiek uzturēta daļēji, proti- 426,87 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē tika noskaidrots, ka atbildētāja ir atzinusi prasību uzturētajā daļā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.panta piektās daļas noteikumiem gadījumā, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Civilprocesa likuma 41.pants nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierinātā prasījumu apmēram, sakarā ar ko atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktam (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.12.2012.) no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama

prasītājas samaksātā valsts nodeva 71,14 *euro* (atbilst Ls 50,00) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* (atbilst Ls 3,30), kas kopsummā sastāda 75,84 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204[1].panta otro daļu, ņemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms desmit dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu nolēmumos piespriestās summas latos konvertējamas *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Saskaņā ar Eiropas Savienības Padomes 2013.gada 9.jūlija lēmumu par *euro* ieviešanu Latvijā 2014.gada 1.janvārī un *Euro* ieviešanas kārtības likumu noteiktais maiņas kurss ir 1 *euro* = 0,702804 lati.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, vadoties no Civillikuma 1770., 1773., 1775., 1779.panta un Civilprocesa likuma 8.panta, 41.panta pirmās daļas, 93., 97., 187., 193., 195., 204.[1] panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ prasību apmierināt daļēji,- tādā apmērā, kādā tā tika uzturēta tiesas sēdē.

Piedzīt no /pers. B/, /p.k./, par labu /pers. A/, /p.k./, nodarītos zaudējumus 426,87 *euro* apmērā, kā arī nomaksātos tiesas izdevumus 75,84 *euro*apmērā, kas kopsummā sastāda 502,71 *euro* (pieci simti divi euro un 71 cents).

Noteikt /pers. B/, /p.k./, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2014.gada 14.maijā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis /paraksts/ S.Lorencs

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas

Tiesnesis S.Lorencs

Rīgā, 2014.gada 14.maijā